

NIKOLAJUS SOLOVJOVAS

1988 m. gegužės 25 d. staiga mirė Vilniaus valstybinio universiteto Filosofijos katedros docentas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, TSKP narys nuo 1943 m., Lietuvos TSR nusipelnęs dėstytojas, filosofijos mokslų kandidatas Nikolajus Solovjovas.

N. Solovjovas gimė 1918 m. birželio 15 d. Juzovkoje (dabar Doneckas, Ukrainos TSR) amatininko šeimoje. Dirbo šaltkalviu, mokėsi darbininkų fakultete. 1950 m. baigė V. Lenino karinę-politinę akademiją. Nuo 1954 m. N. Solovjovas dirbo Vilniaus universitete, kuriame iki paskutiniųjų savo gyvenimo dienų dėstė filosofijos disciplinas. Čia parengė kandidato disertaciją ir 1962 m. Maskvoje ją apgynė. 1966 m. jam suteiktas docento vardas.

N. Solovjovas intensyviai dirbo mokslinį darbą. Svarbiausias jo tyrimų objektas —

santuokos ir šeimos problemos. Šiais klausimais jis yra parašęs keletą knygų („Šeima tarybinėje visuomenėje“, „Santuoka ir šeima šiandien“, „Kelias į saulę“, „Šeima socialistinėje visuomenėje“), apie pusantro šimto straipsnių. Jis subūrė ir visuomeniniais pagrindais daugiau kaip du dešimtmečius vadovavo kompleksinei specialistų grupei, kuri, tyrinėdama santuoką, šeimą ir buitį, parengė nemažą darbų („Šeima ir individo socializacija“, „Šeimoms santykių kultūra“, „Žmogus po skyrybų“ ir kt.). N. Solovjovas buvo aktyvus tarptautinių, sąjunginių ir respublikinių mokslinių renginių organizatorius ir dalyvis, Tarybinės sociologų asociacijos Pabaltijo skyriaus šeimos sekcijos vadovas. Daugelis jo veikalų išleisti dideliais tiražais šalies centrinių leidyklų, septyni darbai išversti į užsienio kalbas.

Doc. N. Solovjovas buvo puikus pedagogas. Jis visada mokėjo rasti bendrą kalbą su studentais, rasti laiko neformaliai bendravimui su jais, buvo nuoširdus, studentų mėgstamas dėstytojas.

N. Solovjovas buvo aktyvus mokslo žinių populiarintojas. Jo iniciatyva respublikoje ir šalyje įsteigti šeimos ir buities kultūros liaudies universitetai, parengti pavyzdiniai tematiniai jų darbo planai ir programos. N. Solovjovas mėgo skaityti paskaitas darbo žmonių kolektyvuose, mokyklose, buvo kviečiamas pranešėju į lektorių seminarus. Jis taip pat skelbė įdomius straipsnius laikraščiuose ir žurnaluose.

N. Solovjovas buvo apdovanotas ordinu ir medaliais, ne kartą jam buvo įteikti garbės raštai, jo vardas įrašytas į Sąjunginę liaudies universitetų garbės knygą. Iki paskutiniųjų gyvenimo dienų velionis išsaugojo mokslininko energiją, pilietinį aktyvumą, gilų optimizmą, didelį darbingumą. Netrukus turėjo ginti daktaro disertaciją, parengtą prieš keletą metų. Deja, mirtis netikėtai nutraukė vaisingo gyvenimo giją.

Šviesus velionio paveikslas visada išliks mūsų atmintyje.

S. Rapoportas
V. Justickis